

Nr 524

Av herr Nilsson i Agnäs, *angående förande av sparkstötting.*

(Lika lydande med motion nr 428 i Första kammaren)

Enligt gällande svensk lagstiftning skall person, som färdas med sparkstötting, trafikera vägens högra sida i likhet med övriga fordon och icke räknas som fotgängare. Ett flertal olycksfall, av vilka en del orsakat dödsoffer, visar dock att denna bestämmelse kan ifrågasättas. En sparkstötting är icke i egentlig mening ett fordon, eftersom den i allmänhet icke är försedd med signaler, belysning eller reflexer. Den kan svårligen observeras i mörker, och när den sparkåkande färdas i samma riktning som övriga snabba fordon, utsättes han för stora risker. Är han däremot fotgängare och går på vägens vänstra sida, kan han observera den mötande trafiken och utsättes icke för påkörningsrisk bakifrån. Använder han sparkstötting och färdas på vägens vänstra sida stör han icke gångtrafikanterna i övrigt, eftersom de förekommande sparkstöttingarna har ringa mått och i allmänhet låg hastighet, när de sparkas fram.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådan ändring i gällande lagtext att person, som färdas å sparkstötting, hänföres till fotgängare och därmed hänvisas till vägens vänstra sida.

Stockholm den 25 januari 1968

Tore Nilsson (h)

i Agnäs
